

tyénség elesettségének szomorú jele, hogy oly kevesen vannak, akiknek hitismerete megalapozott és buzgóságuk is van, hogy többre törekedjenek.

Azért hadd zárjam bizonyágtételemet Kálvin Jánosnak az alapige magyarázatánál mondott hasonlatával: "Még világosabban kitűnik ez az alaplerakás hasonlatából, amely mindjárt következik. Ugyanis a ház építésénél sohasem szabad az épület alapjától eltérni; de azért nevetséges volna mindvégig annak lerakásán fáradozni. Mert fundamentomot az épület kedvéért vetünk, s aki csak annak építésével foglalkozik, de nem tér át a felépítményre, az balga és haszontalan munkával fárasztja magát... Hasonló a helyzet a keresztyénséggel: mert az elemi ismeretekkel mintegy alapot nyerünk, de azután nyomban következnie kell a magasabbrendű tanításnak, hogy ez fejezze be az épületet. Ennélfogva fonákul járnak el, akik az első elemi ismereteknél megállanak, mivel semmi kitűzött céljuk nincs. Mintha az építész egész munkáját a fundamentomra fordítaná s elvetné a továbbépítés gondját. Tehát azt akarja az apostol, hogy hitünk kezdetben alapot nyerjen, azután tovább emelkedjék, amíg naponkénti növekedés útján végül is célhoz nem ér." Úgy legyen, ámen.